

Список використаної літератури:

1. Михальський Ю. Інститут медіації в Україні та за кордоном // Юридична газета. – № 5 (270). – 1 лютого 2011.
2. Ясиновський І. Г. Імплементція процедури медіації в Українське законодавство: теоретико-правовий аналіз: дис. канд. юр. наук: 27.10.2016. К., 2016. 295 с.
3. Медіація в цивільних, сімейних та господарських спорах України: сьогодення та майбутнє / реком. А. Залара, експерта Ради Європи. – Київ, 2007. – 167 с.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Билиця Ігор Олегович**

Буюклінська А.Є.

студентка 2-го курсу факультету
прокуратури та слідства (кримінальна юстиція)
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРОБЛЕМА МОНОПОЛІЇ АДВОКАТУРИ В НАДАННІ ПРАВНИЧОЇ ДОПОМОГИ

Адвокатура – соціально-правовий інститут, основним завданням якого є захист прав і свобод, інтересів громадян, іноземців та осіб без громадянства. Відповідно до Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність», адвокатура України – недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання других видів правничої допомоги на професійній основі, а також самостійно вирішує питання організації та діяльності адвокатури в порядку, встановленому Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

Адвокатура є монополістом у сфері надання правничої допомоги. Дана особливість закріплена в Конституції України, а саме виключно адвокат здійснює представництво іншої особи в суді, а також захист від кримінального звинувачення. [1] Таким чином, факт наявності монополії обурює юристів, які не мають адвокатського посвідчення та свідоцтва на право заняттям адвокатською діяльністю.

Президент України запропонував внести зміни до Конституції України щодо скасування адвокатської монополії в судах. Нещодавно Конституційний

суд України визнав законопроект таким, що відповідає вимогам статей 157 і 158 Конституції України.

Юристи двояко сприймають можливі зміни. З одного боку представники, які не займаються адвокатською діяльністю були задоволені даним потенційним нововведенням, адже кількість адвокатів в Україні не задовольняє потреби громадян, їх просто не вистачає, яскравим прикладом є малі міста та села де не вистачає кваліфікованих адвокатів. Всі намагаються переїхати працювати до великих міст, таким чином в провінціях зовсім не залишається, таким чином, скасування монополії дозволить більш ефективно надавати правову допомогу.

Адвокати ж негативно відгукуються про таку небезпечну річ. Чому небезпечну? Тому що дані зміни можуть позбавити адвоката не тільки частини його функцій, але і зруйнувати адвокатуру як окремий інститут.

По-перше, ринок праці помітно спорожніє, адже по суті збільшиться конкуренція, через це багато адвокатів будуть усунені з професії. На зміну прийдуть амбіційні молоді юристи, що прагнуть бути найкращими.

По-друге, кваліфікаційно-дисциплінарні комісії будуть переповнені великою кількістю практикуючих юристів, які захотіли б набутися статусу адвоката. Ще однією проблемою може регрес адвокатську діяльність і нівелювання досягнень адвокатури. Усе, чого досягла адвокатура буде марним витрачанням часу, її функції не будуть мати резону.

Хочу загострити увагу на тому, що дана ситуація дуже заплутана і складна, адже з одного боку скасування монополії покращить якість правосуддя, запровадить стандарти судового представництва, буде запобігати зловживанням та корупції судах та створення єдиної правничої професії, з іншого боку, очевидною постраждалою стороною залишиться саме інститут адвокатури. В даному випадку дуже складно приймати чиюсь сторону тому, що аргументи обох сторін є вельми переконливі. Тому правильність рішення визначити дуже складно.

На мою думку, відміна монополії адвокатури може спричинити багато проблем, які необоротно вплинуть на адвокатуру, як на орган, що надає правову допомогу. Адвокати будуть вимушені конкурувати з іншими юристами, що мають бажання надавати правничу допомогу. Ринок праці буде переповнений.

В недержавності адвокатури та її незалежності криється і причина складності вступу до рядів адвокатів. Полегшення процедури отримання права надання правничої допомоги буде нечесним до існуючих адвокатів та необачним через загрозу пригнічення інституту адвокатури.

Проблему нестачі кваліфікованих спеціалістів можна з легкістю вирішити, якщо створити належні умови для життя не тільки в містах, а і в містечках поменше.

Список використаної літератури:

1. Конституція України : прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – №30. Ст. 141
2. Закон України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність»[Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5076-17>
3. Владимиров Л. Л. Е. Владимиров. Защитительные речи и публичные лекции; Издание П. В. Каменского – М., 2010. – 497 с.
4. Гель А.П., Семаков Г.С., Кондракова С.П Судові та правоохоронні органи України [Текст] / Гель А.П. Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2004– 272 с.
5. Писаренко Д. Монополія адвокатури [Текст] / Писаренко – 2016. – № 2. – С. 71-77.

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія», доцент **Ковальчук Інна Сергіївна**

Василенко О.Є.

студент 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

СКАСУВАННЯ АДВОКАТСЬКОЇ МОНОПОЛІЇ: РИЗИКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Сучасна Україна розвивається на конституційно визначених засадах демократичної, правової держави, особлива увага в якій приділяється судовій реформі, що сприяє посиленню правопорядку, та високого рівня правової культури в суспільстві. Судова система та суміжні правові інститути існують для захисту прав, свобод та законних інтересів людини і громадянина, прав та законних інтересів юридичних осіб, інтересів держави шляхом ефективного і справедливого вирішення правових спорів на засадах верховенства права.

Одним з дискусійних питань сьогодення у сфері юриспруденції є питання стосовно доцільності «монополії адвокатів» на представництво і захист інтересів учасників судового провадження. Різні аспекти адвокатської монополії досліджували такі вітчизняні вчені, як Н.М. Бакаянова, Т.В. Варофоломєєва, Т.Б. Вільчик, В.Г. Гончаренко, С.В. Гончаренко,